

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor

Publice Caraș-Severin

Serviciul Soluționare Contestații

Str. Valea Domanului II, nr.17

Localitatea Reșița

Județul Caraș-Severin

Tel : 0255/214197

Fax : 0255/220103

DECIZIA NR.44

privind soluționarea contestației formulate de **S.C. X S.R.L.** ,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin
sub nr. /15.06.2012

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin, a fost sesizat de Activitatea de Inspecție Fiscală – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 4, prin adresa nr.../21.06.2012, înregistrată la D.G.F.P.Caraș-Severin sub nr.../22.06.2012, asupra contestației formulate de **S.C. X S.R.L.**, cu sediul în

S.C. X S.R.L. contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../18.05.2012, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.../18.05.2012 pentru suma totală de **x lei**, din care:

- x lei - impozit pe profit stabilit suplimentar de plată ;
- x lei - dobânzi aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată;
- x lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată;
- x lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- x lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată ;
- x lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată **SC X SRL** contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr.../18.05.2012.

SC X SRL arată că, în fapt prin Raportul de inspecție fiscală nr..../18.05.2012 și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../18.05.2012 s-au stabilit în sarcina societății următoarele obligații :

- impozit pe profit : x lei ;
- dobânzi/majorări : x lei ;
- penalități de întârziere : x lei ;
- TVA : x lei ;
- dobânzi/majorări : x lei ;
- penalități de întârziere: x lei.

În contestația formulată, contestatoarea precizează că referitor la TVA prin Raportul de inspecție fiscală nr..../18.05.2012 s-a stabilit că societatea a achiziționat în anul 2010 bunuri și servicii de la parteneri declarați inactivi pentru care societatea a dedus TVA pe baza facturilor emise de diverși furnizori. De asemenea, tot în anul 2010 societatea a dedus TVA de pe documente emise de diferite societăți care nu au desfășurat activitate, nu au depus declarații sau au un obiect de activitate care nu are legătură cu bunurile sau serviciile cuprinse în facturile emise către societatea verificată. Valoarea diferenței de TVA stabilită este de ... lei.

Contestatoarea arată că, referitor la impozitul pe profit, prin Raportul de inspecție fiscală nr.../18.05.2012 s-a stabilit că bunurile și serviciile aprovizionate conform acestor facturi sunt nedeductibile, stabilindu-se o diferență de impozit pe profit de .. lei.

1. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, contestatoarea precizează că, potrivit art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003, deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată este condiționată de efectuarea unei operațiuni taxabile și de existența unei facturi emise în conformitate cu prevederile art.155 Cod fiscal.

Contestatoarea precizează că, potrivit art.155 alin.(5) din Codul fiscal, factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații: număr de ordine, data emiterii facturii, data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile, denumire/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care emite factura, denumirea furnizorului/prestatorului, denumirea și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA al acestuia, denumirea și cantitatea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, baza de impozitare, indicarea cotei de taxa aplicată și a sumei de taxe colectată, etc.

Contestatoarea arată că, prin raportul de inspecție fiscală nu se iau în considerare aceste facturi, dar nici nu se dovedește că nu ar fi în conformitate cu dispozițiile art.155 și nici nu au fost anulate de vreo instanță judecătorească.

SC X SRL precizează că, atâta vreme cât societatea se află în posesia acestor facturi conforme cu legea, în care este menționată taxa pe valoarea adăugată, facturi pe care le-a și achitat, nu-i poate fi imputat faptul că societatea vânzătoare, deși a menționat în factură taxa pe valoarea adăugată, nu erau în realitate înregistrate ca plătitoare de TVA. Cu alte cuvinte nu poate fi sancționată societatea pentru fapte săvârșite de alte persoane.

Mai mult, contestatoarea arată că, potrivit art.146 alin.(1) lit.a) și lit.b) din Codul fiscal, pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, persoana impozabilă trebuie să dețină pentru taxa datorată sau achitată aferentă bunurilor/serviciilor care i-au fost ori urmează să-i fie livrate, o factură emisă în conformitate cu prevederile art.155.

SC X SRL arată că nu se încadrează în categoriile prevăzute la art.145 alin.(5) din Codul fiscal, unde se arată situațiile când nu poate fi dedusa taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor. Contestatoarea susține că a fost cumpărător de bună credință, a plătit prețul și taxa pe valoarea adăugată înscrisă în facturi și a înregistrat în contabilitate documentele respective.

Totodată, contestatoarea arată că, lista contribuabililor declarați inactivi este foarte mare și comunicată doar acestora și persoanelor interesate, fiind publicată și pe site-ul ANAF, iar de aici însă nu rezultă culpa societății care la momentul cumpărării și achitării în numerar și pe loc a acestor facturi nu avea posibilitatea practică și tehnică de a verifica pe loc dacă acești contribuabili sunt activi sau inactivi. De vreme ce înscrisurile prezentate atestă atare calitate, analizarea calității de document justificativ a facturilor emise de asemenea persoane, fiind cerința legală pentru aplicarea art.156 Cod Fiscal.

Contestatoarea arată că, potrivit art.125 (1) alin.(18) se condiționează deducerea taxei pe valoarea adăugată de cerința persoanei impozabile care să dețină o factură sau un document prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate. Persoană impozabilă este considerată orice persoană care desfășoară de o manieră independentă activității economice care cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau acestora, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestor activități.

În acest context, contestatoarea apreciază că nu se poate pretinde SC X SRL analizarea situației furnizorilor săi în condițiile în care față de operațiunile desfășurate și de conținutul facturilor emise nu putea în mod rezonabil, să considere neîndeplinirea condițiilor de către persoana impozabilă care i-a livrat bunurile.

2. În ceea ce privește impozitul pe profit, pentru aceleași considerente prezentate la punctul 1 din contestație privind taxa pe valoarea adăugată, contestatoarea menționăm că și baza impozabilă exprimată în aceste facturi și care reprezintă materii prime ce au fost recepționate, precum și lucrări și servicii ce au fost apoi facturate beneficiarilor de lucrări conform contractelor încheiate și a situațiilor de lucrări semnate de beneficiar, în suma de x lei, a fost considerată eronat ca și cheltuiala nedeductibilă, stabilindu-se o diferență de impozit pe profit de x lei pentru care s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere de x lei.

În concluzie, SC X SRL contestă suma de x lei, reprezentând :

- x lei diferență TVA ;
- x lei accesorii aferente ;
- x lei diferență impozit pe profit ;
- x lei accesorii aferente.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr.../18.05.2012, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../18.05.2012, s-au constatat următoarele:

1. Impozitul pe profit

Perioada verificată: 01.01.2008 – 31.12.2011

Organele de inspecția fiscală consemnează că verificarea prin sondaj asupra conturilor de venituri și cheltuieli înregistrate de societate, a documentelor justificative care au stat la baza înregistrării acestora, bilanțelor de verificare, declarațiilor privind obligațiile de plată la bugetul de stat și declarațiilor anuale privind impozitul pe profit.

În urma verificărilor efectuate au rezultat următoarele :

În anul 2010 societatea a înregistrat achiziții de la parteneri inactivi în sumă de x lei (fără TVA). Potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.r) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu sunt deductibile: "cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală".

De asemenea, organele de inspecție fiscală au stabilit ca nedeductibile cheltuielile înregistrate în contabilitate în anul 2010 cu bunuri și servicii în sumă totală de x lei, provenind din documente emise de diferite societăți (anexei nr.4) care nu au desfășurat activitate, nu au depus declarații sau care au un obiect de activitate care nu are legătură cu bunurile sau serviciile cuprinse în facturile emise, societatea ne prezentând alte documente (contracte, documente de transport, situații de lucrări) cu care să justifice aceste achiziții.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală au recalculat impozitul pe profit pentru trimestrul IV 2010, în conformitate cu prevederile art.19 alin.(1) și art.21 alin.(4) lit.f și lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, stabilind pentru această perioadă o diferență de impozit pe profit în sumă de x lei, dobânzi în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei (anexa nr.8).

Dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate de organele de inspecție fiscală în conformitate cu prevederile art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 14.05.2012.

2. Taxa pe valoarea adăugată

Perioada verificată: 01.01.2008 - 31.12.2011

În urma inspecției fiscale efectuate prin sondaj, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- societatea este plătitoare de taxa pe valoarea adăugată de la data înființării;
- pentru perioada verificată societatea a depus deconturile privind taxa pe valoarea adăugată la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Caransebeș la termenele legale;
- în perioada supusă verificării, societatea a realizat operațiuni impozabile pentru care a aplicat cota standard de taxa pe valoarea adăugată.

Organele de inspecție fiscală, în vederea determinării corectitudinii calculării și declarării obligației de plată a taxei pe valoarea adăugată datorată de către societate, au verificat prin sondaj:

- modul de întocmire al jurnalelor de vânzări și cumpărări;
- corelația dintre sumele înscrise în jurnale pe baza documentelor de evidență primară, cu cele din bilanțurile de verificare și din deconturile de TVA;
- modalitatea de determinare a taxei pe valoarea adăugată colectată și a taxei pe valoarea adăugată deductibilă.

În ceea ce privește deducerea taxei pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au verificat prin sondaj jurnalele de cumpărări aferente perioadei supuse controlului, întocmite pe baza documentelor justificative prezentate de societate. Societatea a înregistrat în perioada verificată, pe baza facturilor emise de furnizori interni, taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă în principal operațiunilor referitoare la achiziții de materii prime, materiale, mijloace fixe, consumabile, alte bunuri și prestări de servicii (lucrări, utilități, obiecte de inventar, etc.) destinate desfășurării activității principale a societății.

În ceea ce privește colectarea taxei pe valoarea adăugată, pentru veniturile obținute din activitatea desfășurată (prestări de servicii), societatea a aplicat cota standard de TVA conform prevederilor art.140 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În urma controlului efectuat, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- în anul 2010 societatea a achiziționat bunuri și servicii de la parteneri declarați inactivi (anexa nr.2) pentru care societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată, pe baza facturilor emise de furnizori, în sumă totală de x lei. În conformitate cu prevederile art.11 alin.(1²) și art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea nu are drept de deducere pentru achizițiile de la contribuabili declarați inactivi, ca urmare, organele de inspecție fiscală au stabilit diferență de taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei, dobânzi în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei (conform anexei nr.3);

- de asemenea, în anul 2010 societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei din documente emise de diferite societăți (anexa nr.4) care nu au desfășurat activitate, nu au depus declarații sau care au obiect de activitate care nu are legătură cu bunurile sau serviciile cuprinse în facturile emise către societatea verificată.

Societatea nu a prezentat alte documente (contracte, documente de transport, situații de lucrări) prin care să justifice aceste achiziții, astfel că, în opinia organelor de inspecție aceste achiziții nu sunt destinate operațiunilor taxabile, fiind stabilită în conformitate cu prevederile art.145 alin.(2) lit.a) și art.146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal diferența de taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei, dobânzi aferente în sumă de x lei și penalități în sumă de x lei (anexa nr.5).

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au modificat baza de impunere, stabilind următoarele:

- diferență de taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de x lei;
- dobânzi în sumă de x lei;
- penalități de întârziere în sumă de x lei.

Dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate de organele de inspecție fiscală în conformitate cu prevederile art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 14.05.2012.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada verificată și documentele existente la dosarul cauzei, se rețin următoarele:

1. Impozitul pe profit

Referitor la suma totală de **X lei** reprezentând :

- x lei - impozit pe profit suplimentar de plată;
- x lei - dobânzi aferente impozitului pe profit suplimentar de plată ;
- x lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit
suplimentar de plată,

stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../18.05.2012, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.../18.05.2012,

Direcția Generală a Finanțelor Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală nu au admis ca fiind deductibile la calculul profitului impozabil a cheltuielilor cu bunuri și servicii achiziționate, în condițiile în care unele societăți furnizoare sunt declarate contribuabili inactivi, unele nu au desfășurat activitate, nu au depus declarații sau au un obiect de activitate care nu are legătură cu bunurile sau serviciile cuprinse în facturile emise, precum și în condițiile în care din documentele anexate la dosarul cauzei nu rezultă necesitatea achiziționării acestora în scopul desfășurării activității.

Perioada verificată: 01.01.2008 – 31.12.2011.

În fapt, societatea contestatoare în anul 2010 a dedus la calculul profitului impozabil cheltuieli în sumă de x lei, reprezentând achiziții (fără TVA) de la societăți declarate inactive (anexa nr.2). Organele de inspecție fiscală, în baza prevederilor art.21 alin.(4) lit.r) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au considerat nedeductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile înregistrate de societate, în sumă totală de x lei.

Totodată, organele de inspecție fiscală au stabilit ca fiind nedeductibile cheltuielile înregistrate în contabilitatea societății în anul 2010 cu bunuri și servicii în sumă totală de x lei, provenind din documente emise de diferite societăți (conform anexei nr.4) care nu au desfășurat activitate, nu au depus declarații sau care au un obiect de activitate care nu are legătură cu bunurile sau serviciile cuprinse în facturile emise, societatea neprezentând alte documente (contracte, documente de transport, situații de lucrări) cu care să justifice necesitatea acestor achiziții în scopul desfășurării activității.

Drept urmare, organele de inspecție fiscală au recalculat impozitul pe profit pentru trimestrul IV 2010, în conformitate cu prevederile art.19 alin.(1) și art.21 alin.(4) lit.f), lit.m) și lit.r) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, stabilind pentru această perioadă o diferență de impozit pe profit în sumă de x lei, dobânzi în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei (anexa nr.8).

Dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate de organele de inspecție fiscală în conformitate cu prevederile art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 14.05.2012.

În drept, potrivit prevederilor art.11 alin.(1¹) și alin.(1²) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

Art.11

„(1¹) *Autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.*

(1²) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin. Lista contribuabililor declarați inactivi se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice - portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și va fi adusă la cunoștința publică în conformitate cu cerințele prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

coroborat cu prevederile Ordinului nr.575/2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

Art. 3

„(1) *De la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special.*

(2) Documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute la alin. (1) nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal.”

Față de prevederile legale sus invocate, se reține faptul că la data declarării ca inactiv, a unui contribuabil acesta nu mai are dreptul de a utiliza facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special, iar documentele fiscale emise de un contribuabil inactiv nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal.

Referitor la impozitul pe profit, prevederile art.19 alin.(1), art.21 alin.(1), alin.(4) lit.f), lit.m) și lit.r) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pe perioada verificată, precizează:

Art.19

“(1) *Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.*”

ART. 21

“(1) *Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.*”

Art.21

„(4) *Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:*

[...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

[...]

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte;

[...]

r) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Totodată, dispozițiile pct.48 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal precizează:

“48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate [...].

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. Totodată, potrivit prevederilor legale citate, se reține că nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, cheltuielile cu alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte precum și cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Se reține și faptul că pentru a deduce cheltuielile cu alte prestări de servicii condițiile care trebuie îndeplinite cumulativ sunt expres prevăzute de dispozițiile legale de mai sus, respectiv existența contractelor și prestarea efectivă a serviciilor, contribuabilul având obligația să probeze necesitatea efectuării respectivelor servicii pentru desfășurarea activității pe bază de documente probatorii, legea enumerând: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare, în funcție de specificul prestării.

În cazul în speță, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv Raportul de inspecție fiscală nr.../18.05.2012, Anexa nr.2 privind situația facturilor emise de furnizori declarați inactivi, Anexa nr.4 privind situația facturilor de achiziții nedeductibile fiscal precum și copii ale respectivelor facturi fiscale, reținem că organele de inspecție fiscală nu au admis la deducere la calculul profitului impozabil a cheltuielilor înregistrate în evidența contabilă pentru anul 2010, în sumă totală de x lei, motivat de faptul că:

- societatea a dedus la calculul profitului impozabil cheltuieli în sumă totală de x lei, reprezentând achiziții (fără TVA) de la societăți declarate inactive;

- societatea a dedus la calculul profitului impozabil cheltuieli în sumă totală de x lei reprezentând achiziții de bunuri și servicii (fără TVA) de la societăți care nu au desfășurat activitate, nu au depus declarații sau care au un obiect de activitate care nu are legătură cu bunurile sau serviciile cuprinse în facturile emise, și fără să prezinte alte documente (contracte, documente de transport, situații de lucrări) cu care să justifice necesitatea achiziționării acestora în scopul desfășurării activității și obținerea de venituri impozabile.

Față de situația de fapt și de drept prezentată rezultă următoarele:

- societatea contestatoare a înregistrat în contabilitate documente (facturi fiscale) care nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal, motiv pentru care pentru aceste documente nu are drept de deducere a cheltuielilor la calculul profitului impozabil, în sumă totală de x lei.

Susținerea contestatoarei referitoare la faptul „că nu avea posibilitatea practică și tehnică de a verifica pe loc dacă acești contribuabili sunt activi sau inactivi”, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât, lista contribuabililor declarați inactivi (așa cum recunoaște și societatea) și actele normative prin care aceștia sunt declarați inactivi sunt publice, afișate pe site-ul A.N.A.F. care poate fi accesat, iar potrivit unui principiu de drept consacrat „*nimeni nu poate invoca necunoașterea legii*”.

- în ceea ce privește înregistrarea în contabilitate a unor facturi fiscale reprezentând achiziții de bunuri și servicii (fără TVA) de la societăți care nu au desfășurat activitate, nu au depus declarații sau care au un obiect de activitate care nu are legătură cu bunurile sau serviciile cuprinse în facturile emise, contestatoarea nu probează cu documente justificative și nu aduce argumente în susținerea cauzei care să combată și să înlăture aceste constatări ale organelor de inspecție fiscală.

Mai mult, societatea contestatoare nu prezintă nici un document cu care să justifice necesitatea acestor achiziții în scopul realizării de venituri impozabile, respectiv nu dovedește efectuarea acestor cheltuieli în scopul realizării de venituri impozabile. Cheltuielile aferente achizițiilor de bunuri și servicii (anexa nr.4) mai sus menționate, nu reprezintă cheltuieli deductibile doar pentru simplu fapt că sunt înregistrate în evidența contabilă, întrucât în vederea stabilirii caracterului deductibil al acestor cheltuieli este necesar a face dovada efectuării operațiunilor, pe bază de documente justificative.

Prin urmare, pentru cheltuielile aferente achizițiilor de bunuri și servicii mai sus menționate, în sumă totală de x lei, societatea nu are drept de deducere la calculul profitului impozabil.

Față de cele reținute rezulta că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit că SC X SRL nu are drept de deducere la calculul profitului impozabil aferent anului 2010, a cheltuielilor în sumă totală de x lei și ca urmare, au stabilit în sarcina societății impozit pe profit suplimentar în sumă de x lei.

Referitor la afirmația contestatoarei potrivit căreia „baza impozabilă exprimată în aceste facturi și care reprezintă materii prime ce au fost recepționate, precum și lucrări și servicii ce au fost apoi facturate beneficiarilor de lucrări conform contractelor încheiate și a situațiilor de lucrări semnate de beneficiar, în suma de x lei”, aceasta nu

poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației având în vedere situația de fapt și de drept mai sus prezentată.

Potrivit prevederilor art.65 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. “

Pe cale de consecință, organele de inspecție fiscală în mod legal nu au admis ca fiind deductibile la calculul profitului impozabil aferent anului 2010 cheltuieli înscrise în documente care, potrivit legii, nu au calitatea de documente care produc efecte juridice din punct de vedere fiscal, și cheltuieli pentru care nu rezultă necesitatea achiziționării acestora în scopul desfășurării activității și nu au contribuit la obținerea unor venituri impozabile în perioada verificată, în sumă totală de x lei, stabilind un impozit pe profit suplimentar în sumă de **X lei**, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere va fi respinsă ca **neîntemeiată**.

Referitor la suma totală de X lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilită de inspecția fiscală nr.../18.05.2012, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.../18.05.2012, se reține că stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată, iar prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al dobânzilor și penalităților de întârziere, SC X SRL datorează și suma totală de **x lei** cu titlu de dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată, reprezentând măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept „*accesoriul urmează principalul*”, fapt pentru care contestația referitoare la acest capăt de cerere va fi respinsă ca **neîntemeiată**.

2. Taxa pe valoarea adăugată

Perioada verificată: 01.01.2008-30.09.2011

2.1 Referitor la suma totală de **x lei** reprezentând :

- x lei - taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată;
- x lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară de plată ;
- x lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară de plată,

stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../18.05.2012, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.../18.05.2012,

Direcția Generală a Finanțelor Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile fiscale emise de societăți declarate contribuabili inactivi la data emiterii acestora.

În fapt, organele de inspecție fiscală urmare a verificărilor efectuate, au constatat că societatea contestatoare, în anul 2010, deduce eronat taxa pe valoarea adăugată pe baza facturilor emise de furnizori declarați inactivi, în sumă totală de x lei, (situația facturilor fiind prezentată în anexa nr.2 la raportul de inspecție fiscală, acestea aflându-se în xerocopie la dosarul cauzei).

Având în vedere că au fost încălcate prevederile art.11 alin.(1²) și art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de furnizorii declarați inactivi, stabilind diferența de taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei.

Pentru diferența stabilită, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, acestea fiind calculate până la data de 14.05.2012, conform anexei nr.3 la raportul de inspecție fiscală.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare care stipulează:

„Art.11

(1¹) Autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(1²) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Ordinul și lista contribuabililor declarați inactivi se comunică contribuabililor cărora le sunt destinate și persoanelor interesate, prin afișarea pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală. "

coroborat cu prevederile Ordinului nr.575/2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„Art. 3

(1) De la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special.

(2) Documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute la alin. (1) nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal.“

De asemenea, potrivit prevederilor art.146 alin.(1) lit.a) și art.155 alin.(5) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„ART. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155; ”

ART.155

„(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...]

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;

[...]”

Față de prevederile legale sus invocate, se reține faptul că la data declarării ca inactiv, un contribuabil nu mai are dreptul de a utiliza facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special, iar documentele fiscale emise de un contribuabil inactiv nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal.

De asemenea, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoană impozabilă pentru bunurile/serviciile care i-au fost livrate sau prestate, trebuie să justifice dreptul de deducere cu factură fiscală care trebuie să cuprindă informațiile prevăzute de lege.

În cazul în speță, se reține că în perioada iunie 2010 – noiembrie 2010, societatea contestatoare a înregistrat în contabilitate facturi fiscale emise de furnizori declarați inactivi, documente care nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal, astfel că persoana impozabilă deținătoare a unor astfel de documente nu îndeplinește condiția prevăzută de Codul fiscal la art.146 alin.(1) lit.a) coroborat cu dispozițiile art.155 alin.(5) lit.d) pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă pe aceste documente.

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și prevederile legale incidente speței, se reține că organele de inspecție fiscală în mod corect au stabilit că pentru suma de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă în baza facturilor fiscale emise de către furnizorii inactivi, societatea contestatoare nu are drept de deducere, motiv pentru care urmează a se respinge ca **neîntemeiată** contestația pentru această sumă.

Referitor la susținerile contestatoarei potrivit căreia „lista contribuabililor declarați inactivi este foarte mare și comunicată doar acestora și persoanelor interesate, fiind publicată și pe site-ul ANAF.” Și „De aici nu rezultă culpa petentei care la momentul cumpărării și achitării în numerar și pe loc a acestor facturi, contestatoarea nu avea posibilitatea practică și tehnică de a verifica pe loc dacă acești contribuabili sunt activi sau inactivi”, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât, așa cum s-a precizat la pct.1 „Impozitul pe profit”, lista contribuabililor declarați inactivi și actele normative prin care aceștia sunt declarați inactivi sunt publice, afișate pe site-ul A.N.A.F. care poate fi accesat, iar potrivit unui principiu de drept consacrat „*nimeni nu poate invoca necunoașterea legii*”.

În același context, nici argumentul adus de contestatoare în susținere, respectiv faptul că “a fost cumpărător de bună credință” nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei, acesta nefiind de natură să modifice și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr.../18.05.2012 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilită de inspecția fiscală nr.../18.05.2012.

Referitor la suma totală de X lei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilită de inspecția fiscală nr.../18.05.2012, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.../18.05.2012, se reține că stabilirea dobânzilor și penalităților de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura taxei pe valoarea adăugată, iar prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, dobânzilor și penalităților de întârziere, SC X SRL datorează și suma totală de **x lei** cu titlu de dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, reprezentând măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept „*accesoriul urmează principalul*”, fapt pentru care contestația referitoare la acest capăt de cerere va fi respinsă ca **neîntemeiată**.

2.2 Referitor la suma totală de **x lei** reprezentând :

- x lei - taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată;
- x lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară de plată ;
- x lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară de plată,

stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. /18.05.2012, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.../18.05.2012,

Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe asupra dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de materiale și prestări de servicii, în condițiile în care societatea nu demonstrează cu documente justificative dacă bunurile și serviciile achiziționate au fost destinate desfășurării activității proprii, în folosul operațiunilor taxabile ale societății.

În fapt, organele de inspecție fiscală urmare a verificărilor efectuate, au constatat că societatea contestatoare, în anul 2010 a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei din documente emise de diferite societăți (anexa nr.4) care nu au desfășurat activitate, nu au depus declarații sau care au obiect de activitate care nu are legătură cu bunurile sau serviciile cuprinse în facturile emise către societatea verificată, facturi aflate în xerox copie la dosarul cauzei. De asemenea, au consemnat că societatea nu a prezentat alte documente (contracte, documente de transport, situații de lucrări) prin care să justifice aceste achiziții. Organele de inspecție fiscală au constatat că aceste achiziții nu sunt destinate operațiunilor taxabile astfel că, în conformitate cu prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.145 alin.(2) lit.a) și art.146 au stabilit diferența de taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei, dobânzi aferente în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei (anexa nr.5).

Dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate de organele de inspecție fiscală până la data de 14.05.2012, în conformitate cu prevederile art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare care stipulează:

„ART. 145

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; (...)”

De asemenea, potrivit prevederilor art.146 alin.(1) lit.a) și art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„ART. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155; ”

ART.155

„(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;

g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153 ale reprezentantului fiscal;

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor sau, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

k) în cazul în care nu se datorează taxa, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri sau prestarea de servicii face obiectul unei scutiri sau a procedurii de taxare inversă;

l) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la art. 152¹, la art. 306 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat regimul special;

m) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, trimiterea la art. 152², la art. 313, 326 ori 333 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat unul dintre regimurile respective;

n) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune.”

Față de prevederile legale mai sus menționate, se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii este condiționat de destinația bunurilor/serviciilor achiziționate, în sensul ca acestea trebuie să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății și să fie însoțite de documente justificative.

Cu alte cuvinte, taxa pe valoarea adăugată este deductibilă numai în cazul bunurilor/serviciilor utilizate pentru realizarea de operațiuni taxabile, operațiuni care să producă venit ce se constituie în bază de impozitare pentru taxa pe valoarea adăugată.

Așadar, se reține că SC X SRL are drept de deducere numai pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor livrate sau serviciilor prestate de o altă persoană impozabilă, cu condiția ca acestea să fie *“destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile”*

De asemenea, deductibilitatea cheltuielilor cu bunurile și prestările de servicii se justifică prin situații de lucrări, procese verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare.

Din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr.../18.05.2012, se reține că, societatea contestatoare nu a prezentat organelor de inspecție fiscală documente din care să rezulte că bunurile achiziționate și serviciile prestate pentru care societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată, au fost efectuate în scopul realizării de operațiuni taxabile.

Având în vedere că deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile de achiziții de bunuri sau servicii **este expres condiționată de utilizarea bunurilor sau serviciilor în folosul operațiunilor taxabile, generatoare de venit și** faptul că în justificarea facturilor centralizate în anexa nr. 4 la Raportul de inspecție fiscală nr.../18.05.2012 (aflate în xerocopie la dosarul cauzei) nu au fost prezentate documente justificative din care să facă dovada că acestea au contribuit la realizarea de operațiuni taxabile, rezultă că societatea contestatoare nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei.

Față de prevederile legale mai sus citate și având în vedere că la dosarul cauzei nu au fost prezentate documente din care să rezulte o altă situație de fapt în raport cu constatările organelor de inspecție fiscală privind neacordarea deductibilității taxei pe valoarea adăugată în sumă de **x lei**, contestația urmează a se respinge ca **neîntemeiată**, pentru acest capăt de cerere .

Referitor la suma totală de x lei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilită de inspecția fiscală nr.../18.05.2012, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.../18.05.2012, se reține că stabilirea dobânzilor și

penalităților de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura taxei pe valoarea adăugată, iar prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, dobânzilor și penalităților de întârziere, SC X SRL datorează și suma totală de **x lei** cu titlu de dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, reprezentând măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept „*accesoriul urmează principalul*”, fapt pentru care contestația referitoare la acest capăt de cerere va fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele menționate mai sus și în baza art.11 alin.(1¹), alin.(1²), art.19 alin.(1), art.21 alin.(1), alin.(4) lit.f), lit.m), lit.r), art.145 alin.(2) lit.a), art.146 alin.(1) lit.a), art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct.48 din H.G. nr.44/2004 privind pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.3 alin.(1) și alin.(2) din Ordinul nr.575/2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi, cu modificările și completările ulterioare; art.65 alin.(1), art.120, art.120¹ și art.216 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Respingerea ca **neîntemeiată** a contestației împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../18.05.2012, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.../18.05.2012, parțial contestată de către **S.C. X S.R.L.**, pentru suma totală de **x lei**, reprezentând:

- x lei - impozit pe profit stabilit suplimentar de plată ;
- x lei - dobânzi aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată;
- x lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată;
- x lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- x lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată ;
- x lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, conform procedurii legale, în termenul de 6 luni la Tribunalul Caraș-Severin.

DIRECTOR EXECUTIV